

Norbert Słowik

Struga, st. 1, gm. Czersk, woj.
bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 26, 62

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

okresu lateńskiego ze śladami osadnictwa z epoki kamienia oraz wczesnego i późnego średniowiecza.

Stanowisko nr 22 w Straszynie odkryte zostało w r. 1985 przez mgr. J. Podgórskiego podczas badań powierzchniowych w ramach AZP. Zlokalizowane jest na obszarze 13–43 i ma współrzędne x-142, y-74. W ramach tego obszaru ma nr 126. Położone jest na północny zachód od miejscowości, na stoku wzniesienia opadającego na północny wschód w kierunku niewielkiego jeziora. W r. 1992 teren rozparcelowano na działki budowlane i sprzedano użytkownikom prywatnym. W związku z tym zaszła konieczność przeprowadzenia badań archeologicznych wyprzedzających prace budowlane.

Badania przeprowadzono na przełomie maja i czerwca. Wytyczono 8 wykopów badawczych o łącznej powierzchni ok. 1600 m². Głębokość wykopów wynosiła od 80 do 110 cm. Odkryto 11 obiektów: jam i palenisk zawierających od kilku do kilkudziesięciu fragm. ceramiki. W 5 obiektach nie znaleziono materiału zabytkowego. Do najciekawszych należy obiekt nr 5, zawierający polepę i fragm. ceramiki, oraz obiekt nr 7, zawierający polepę i fragm. ceramiki, w tym duże naczynie sitowate. Ceramika z tych obiektów pokryta była warstwą białej substancji, którą oddano do badania laboratoryjnego. Można przypuszczać, że są to pozostałości 2 pieców do wypalania wapna. Ceramika z wczesnego okresu lateńskiego wystąpiła też w nielicznych fragm. na powierzchni stanowiska.

Na powierzchni stanowiska znaleziono kilka połwytworów krzemienych datowanych ogólnie na epokę kamienia oraz materiał ceramiczny z wczesnego i późnego średniowiecza, a także fragm. bursztynu, którego chronologii ustalić nie można.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku. Badania zostały zakończone.

Struga, st. 1
gm. Czersk, woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Norbert Słowik. Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy w Czersku oraz Uniwersytet Łódzki. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest obecnie w obrębie zabudowań gospodarczych. Badania w 1992 r. z jednej strony zweryfikowały zasięg cmentarzyska od strony południowej, z drugiej zabezpieczyły obszar narażony na zniszczenia w czasie robót ziemnych prowadzonych w obrębie gospodarstwa.

Ogółem przebadano powierzchnię 200 m², odkrywając na niej 21 grobów (8 popielnicowych, 1 jamowy, 12 szkieletowych). Do najciekawszych obiektów należy grób nr 14, popielnicowy, usytuowany na krawędzi jamy grobu szkieletowego nr 13 — w popielnicy zbliżonej do I grupy wg Schindlera odkryto tylko 1,5 grama kości ludzkich. Interesujący wydaje się również grób nr 22, popielnicowy — częściowo zniszczona popielnica należąca do V grupy wg Schindlera, w której nie stwierdzono wyposażenia, miała bogaty wątek ornamentacyjny, na który składały się rozmieszczone naprzemianlegle pola z meandrem oraz trójkąty z wątkiem jodełki. Na uwagę zasługuje także grób szkieletowy nr 16, w którym oprócz dwudzielnej, owalnej sprzączki żelaznej odkryto żelazny sztylet. Niestety wiele grobów jest zniszczonych lub nosi ślady zniszczeń. Groby popielnicowe nr 11 i nr 12 to jedynie dna naczyń i bezładnie porozrzucane kości ludzkie. Większość popielnic ma zniszczoną górną partię naczyń. Zniszczonych zostało także kilka grobów szkieletowych.

Badania będą kontynuowane.

Strzemkowo, st. 3, gm. Inowrocław, woj. bydgoskie patrz późne średniowiecze